

Vec C-123/23

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

1. marec 2023

Vnútroštátny súd:

Verwaltungsgericht Minden

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

28. október 2022

Žalobcovia:

N. A. K.

E. A. K.

Y. A. K.

Žalovaná:

Bundesrepublik Deutschland

[*omissis*]

**VERWALTUNGSGERICHT MINDEN (SPRÁVNY SÚD MINDEN,
NEMECKO)**

Uznesenie

[*omissis*]

V konaní o žalobe vo veci správneho súdnictva, ktorú podali

1. pani N. A. K.,
2. maloleté dieťa E. A. K.,
3. maloleté dieťa Y. A. K.,

žalobcov č. 2 a 3 zastupuje ich matka, žalobkyňa č. 1,

žalobcovia,

[*omissis*]

proti

Bundesrepublik Deutschland (Spolková republika Nemecko), v zastúpení:
Bundesministerium des Innern (Spolkové ministerstvo vnútra, Nemecko), ktoré
zastupuje Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Spolkový úrad pre migráciu
a utečencov, Nemecko) [*omissis*],

žalovanej,

vo veci azylového práva (Pásmo Gazy)

v prejednávanej veci: návrh na začatie prejudiciálneho konania na
Súdnom dvore Európskej únie

prvý senát Verwaltungsgericht Minden (Správny súd Minden)

bez pojednávania 28. októbra 2022

[*omissis*]

[*omissis*] [rozhodovacie zloženie senátu]

rozhodol:

[omissis] [procesné náležitosti]

Súdnemu dvoru Európskej únie sa predkladá nasledujúca prejudiciálna otázka:

Má sa článok 33 ods. 2 písm. d) smernice 2013/32/EÚ v spojení s článkom 2 písm. q) tejto smernice vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej sa má žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná v tomto členskom štáte zamietnuť ako neprípustná, ak žiadosť o medzinárodnú ochranu, ktorá bola predtým podaná v inom členskom štáte, tento iný členský štát právoplatne zamietol ako nedôvodnú?

Odôvodnenie:

- 1 A. Žalobcovia sú Palestínčania bez štátnej príslušnosti z Pásma Gazy. Podľa rodných listov, ktoré predložili, sa žalobkyňa č. 1 narodila 28. januára 1985, žalobkyňa č. 2 sa narodila 24. decembra 2012 a žalobca č. 3 sa narodil 4. januára 2015. Žalobcovia tvrdia, že vstúpili na územie Spolkovej republiky Nemecko 11. novembra 2019 a 15. novembra 2019 požiadali o azyl. Ich formálne žiadosti o azyl zaregistroval Spolkový úrad pre migráciu a utečencov (ďalej len „spolkový úrad“) 22. novembra 2019.
- 2 Žalobkyňa č. 1 pri svojich pohovoroch uviedla, že opustila Pásmo Gazy v roku 2018 so svojimi deťmi a cestovala okrem iného cez Španielsko a Belgicko do Nemecka. V Pásme Gazy ju a jej deti z dôvodu politickej činnosti jej manžela prenasledovala organizácia Hamas. Okrem toho ju jej rodičia chceli donútiť, aby odovzdala svoje deti rodine manžela a sama sa vrátila do rodičovskej domácnosti. V Belgicku žili približne jeden rok a podali tam žiadosti o medzinárodnú ochranu. Jej manžel už dlhšie žije v Spolkovej republike Nemecko.
- 3 Manžel žalobkyne č. 1 a otec žalobcov č. 2 a 3 vstúpil na územie Spolkovej republiky Nemecko už v roku 2014. Jeho žiadosť o medzinárodnú ochranu bola rozhodnutím z 31. marca 2017 právoplatne zamietnutá pod hrozbou vyhostenia do Pásma Gazy.
- 4 Pri vyhľadávaní v systéme Eurodac, ktoré vykonal spolkový úrad, sa v prípade žalobkyne č. 1 našiel výsledok kategórie 1 týkajúci sa Španielska a Belgicka. Dožiadanie o prijatie späť, ktoré spolkový úrad zaslal španielskym orgánom, bolo zamietnuté listom z 28. novembra 2019. Belgickým orgánom nebolo zaslané dožiadanie o prijatie späť.
- 5 Belgické orgány odpovedali na žiadosť o informácie, ktorú im zaslal spolkový úrad, listom z 5. marca 2021, ktorým ho informovali, že žiadosť žalobkyne č. 1 o medzinárodnú ochranu z 21. augusta 2018 bola po preskúmaní azylových dôvodov 5. júla 2019 zamietnutá a proti tomuto rozhodnutiu nebol podaný žiadny opravný prostriedok. Podľa dokumentácie, ktorú spolkovému úradu zaslali belgické orgány, bolo zamietnutie tejto žiadosti založené okrem iného na tom, že nebolo preukázané, že žalobkyni č. 1 v jej krajine pôvodu hrozí prenasledovanie,

resp. vážne bezprávie. Pri návrate do Pásma Gazy môže využiť podporu Úradu Organizácie Spojených národov pre pomoc a prácu v prospech palestínskych utečencov na Blízkom východe (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East, ďalej len „UNRWA“).

- 6 Spolkový úrad rozhodnutím z 25. mája 2021 zamietol žiadosti o azyl podané žalobcami ako neprípustné, konštatoval, že sa neuplatnia zákazy vyhostenia podľa § 60 ods. 5 a 7 prvej vety Aufenthaltsgesetz (zákon o pobyte, ďalej len „AufenthG“), a pohrozil žalobcom vyhostením do Pásma Gazy. Spolkový úrad odôvodnil svoje rozhodnutie v podstate takto: Podľa § 71a ods. 1 Asylgesetz (zákon o azyle, ďalej len „AsylG“) sa nemá uskutočniť ďalšie konanie o azyle. Konanie o azyle, ktoré sa viedlo na základe žiadostí žalobcov v Belgicku, bolo neúspešne ukončené. Neexistujú dôvody na obnovu konania podľa § 51 ods. 1 až 3 Verwaltungsverfahrensgesetz (zákon o správnom konaní, ďalej len „VwVfG“). Skutkový ani právny stav sa nezmenil a žalobcovia tiež nepredložili nové dôkazy.
- 7 Proti tomuto rozhodnutiu podali žalobcovia 9. júna 2021 žalobu. Odôvodnili ju v podstate takto: Žalobkyni č. 1 ako žene, ktorá žije bez manžela, resp. je rozvedená, hrozí v Pásme Gazy značné znevýhodnenie. Najmä násilie proti ženám je spoločensky legitimizované a prístup k zdravotnej starostlivosti, resp. zamestnaniu je obmedzený. Okrem toho z dôvodu neistých pomerov v Pásme Gazy si nebudú môcť zabezpečiť základné živobytie. Ako príťažujúcu okolnosť treba zohľadniť, že v Pásme Gazy neexistuje rodinná podpora. Tiež nemožno očakávať dostatočnú podporu zo strany UNRWA. Belgické orgány to dostatočne dôsledne nepreskúmali. Bez ohľadu na to sa žalobcovia fakticky nemôžu vrátiť do Pásma Gazy a opätovne požiadať o ochranu UNRWA. Na základe toho im treba ako Palestínčanom bez štátnej príslušnosti podľa § 3 ods. 3 AsylG a článku 1 časti D Dohovoru o právnom postavení utečencov (Ženevský dohovor o utečencoch) priznať postavenie utečenca (tzv. ochrana *ipso facto*).
- 8 Uznesením z 31. augusta 2021 [*omissis*] vnútroštátny súd rozhodol, že žaloba má odkladný účinok vo vzťahu k hrozbe vyhostenia obsiahnutej v napadnutom rozhodnutí, a odôvodnil to v podstate tým, že na základe pripomienok Európskej komisie (ďalej len „Komisia“) týkajúcich sa pojmu následná žiadosť v konaní vo veci C-8/20, ktorými sa Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) v tomto konaní podrobnejšie nezaoberal, existujú vážne pochybnosti o tom, či je § 71a AsylG zlučiteľný s právom Únie.
- 9 B. Je potrebné prerušiť konanie a podľa článku 267 ZFEÚ položiť Súdnemu dvoru otázku uvedenú vo výroku týkajúcu sa článku 33 ods. 2 písm. d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60, tzv. smernica o konaniach II, ďalej len „smernica 2013/32/EÚ“) v spojení s článkom 2 písm. q) tejto smernice. Položená otázka je relevantná pre rozhodnutie vo veci samej a je potrebné, aby ju Súdny dvor objasnil.
- 10 I. Vnútroštátny právny stav je takýto:

- 11 1. Ak cudzinec podá ďalšiu žiadosť o azyl po neúspešnom ukončení konania o azyle v bezpečnej tretej krajine (§ 26a AsylG), na ktorú sa vzťahujú právne predpisy Európskeho spoločenstva týkajúce sa zodpovednosti za uskutočnenie konaní o azyle, podľa vnútroštátneho práva je to druhá žiadosť (§ 71a ods. 1 AsylG). Preskúmanie druhej žiadosti – rovnako ako preskúmanie následnej žiadosti (§ 71 ods. 1 AsylG) – prebieha v dvoch fázach: Prvá fáza sa týka otázky, či sa má uskutočniť ďalšie konanie o azyle (§ 71a ods. 1 AsylG). Podmienky, za ktorých sa má uskutočniť ďalšie konanie o azyle, vyplývajú – v rozsahu relevantnom pre prejednávajúcu vec – z § 51 ods. 1 a 2 VwVfG. Ak neexistuje dôvod na uskutočnenie ďalšieho konania o azyle, druhá žiadosť sa zamietne ako neprípustná (§ 29 ods. 1 bod 5 AsylG); dôvody uvádzané žiadateľom, prečo sa obáva prenasledovania alebo vážneho bezprávia vo svojej krajine pôvodu, sa v tom prípade odchyľne od § 31 ods. 2 AsylG ďalej neskúmajú, ale skúma sa uplatnenie zákazov vyhostenia podľa vnútroštátneho práva (§ 31 ods. 3 AsylG). Konanie o druhej žiadosti je – s výhradou súdneho preskúmania – ukončené. Naopak, ak existuje dôvod na uskutočnenie ďalšieho konania o azyle, druhá žiadosť je prípustná a príslušný orgán je v druhej fáze povinný preskúmať, či sa žiadateľovi má priznať medzinárodná ochrana.
- 12 Rozdiel medzi následnou žiadosťou (§ 71 ods. 1 AsylG) a druhou žiadosťou (§ 71a ods. 1 AsylG) spočíva v tom, že v prípade následnej žiadosti sa prvé konanie o azyle uskutočnilo v Nemecku a v prípade druhej žiadosti v bezpečnej tretej krajine.
- Pozri VG Schleswig (Správny súd spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko, Nemecko), návrh na začatie prejudiciálneho konania zo 16. augusta 2021, 9 A 178/21, ECLI:DE:VGSH:2021:0816.9A178.21.00, bod 20.
- 13 Zmyslom a účelom § 71a AsylG je, aby sa druhá žiadosť považovala za následnú žiadosť, a teda aby sa rozhodnutie tretej krajiny týkajúce sa azylových predpisov považovalo za rozhodnutie spolkového úradu týkajúce sa azylových predpisov.
- Pozri BT-Drs. 12/4450, s. 27; BVerwG (Spolkový správny súd, Nemecko), rozsudok zo 14. decembra 2016, 1 C 4.16, ECLI:DE:BVerwG:2016:141216U1C4.16.0, bod 30.
- 14 Z doterajšej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že § 71a ods. 1 AsylG sa neuplatní, ak tretia krajina nie je členským štátom Európskej únie
- pozri rozsudok Súdneho dvora z 20. mája 2021, C-8/20, ECLI:EU:C:2021:404, bod 31 a nasl. (žiadosť o azyl zamietnutá Nórskom) –
- 15 alebo ak tretia krajina síce je členským štátom, ale tento členský štát nie je viazaný smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9, tzv. smernica o oprávnení, ďalej len „smernica 2011/95/EÚ“).

Pozri rozsudok Súdneho dvora z 22. septembra 2022, C-497/21, ECLI:EU:C:2022:721, bod 36 a nasl. (žiadosť o azyl zamietnutá Dánskom).

- 16 Naopak Súdny dvor zatiaľ výslovne ponechal otvorenú otázku, či sa pojem „následná žiadosť“ uvedený v článku 2 písm. q) a článku 33 ods. 2 písm. d) smernice 2013/32/EÚ môže uplatňovať naprieč viacerými členskými štátmi.

Pozri rozsudky Súdneho dvora z 20. mája 2021, C-8/20, ECLI:EU:C:2021:404, body 30 a 40, ako aj z 22. septembra 2022, C-497/21, ECLI:EU:C:2022:721, body 36 a 46.

- 17 Táto otázka vzniká v dvoch rôznych situáciách: V prvej situácii príslušný orgán iného členského štátu preskúmal žiadosť o azyl podanú v tomto inom členskom štáte z vecného hľadiska a právoplatne ju zamietol. Táto situácia je predmetom konania v prejednávanej veci. V druhej situácii príslušný orgán iného členského štátu rozhodol o zastavení konania o azyle vedeného v tomto inom členskom štáte, lebo žiadateľ odstúpil od žiadosti. Táto situácia je predmetom ďalšieho konania, v ktorom vnútroštátny súd ešte len podá návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdnom dvore.

- 18 2. Príslušné vnútroštátne predpisy znejú:

19 § 26a AsylG (Bezpečné tretie krajiny)

20 ...

(2) Bezpečnými tretími krajinami sú okrem členských štátov Európskej únie krajiny uvedené v prílohe I. ...

21 § 29 AsylG (Neprípustné žiadosti)

22 (1) Žiadosť o azyl je neprípustná, ak

23 ...

24 5. sa v prípade následnej žiadosti podľa § 71 alebo druhej žiadosti podľa § 71a nemá uskutočniť ďalšie konanie o azyle.

25 ...

26 § 31 AsylG (Rozhodnutia spolkového úradu o žiadostiach o azyl)

27 ...

28 (2) V rozhodnutiach o prípustných žiadostiach o azyl a podľa § 30 ods. 5 sa výslovne určí, či sa cudzincovi priznáva postavenie utečenca alebo doplnková ochrana a či je uznaný za osobu s nárokom na azyl. ...

- 29 (3) V prípadoch uvedených v odseku 2 a v prípade rozhodnutí o neprípustných žiadostiach o azyl sa určí, či sú splnené podmienky podľa § 60 ods. 5 alebo 7 zákona o pobyte. ...
- 30 § 71 AsylG (Následná žiadosť)
- 31 (1) Ak cudzinec po späťvzati alebo právoplatnom zamietnutí predchádzajúcej žiadosti o azyl opakovane podá žiadosť o azyl (následná žiadosť), ďalšie konanie o azyle sa uskutoční len vtedy, keď sú splnené podmienky stanovené v § 51 ods. 1 až 3 zákona o správnom konaní, čo musí posúdiť spolkový úrad. ...
- 32 § 71a AsylG (Druhá žiadosť)
- 33 (1) Ak cudzinec po neúspešnom skončení konania o azyle v bezpečnej tretej krajine (§ 26a), pre ktorú platia právne predpisy Európskeho spoločenstva o zodpovednosti za uskutočnenie konaní o azyle alebo s ktorou Spolková republika Nemecko uzavrela medzinárodnoprávnu zmluvu týkajúcu sa tejto otázky, podá na spolkovom území žiadosť o azyl (druhú žiadosť), ďalšie konanie o azyle sa uskutoční len vtedy, keď je Spolková republika Nemecko zodpovedná za uskutočnenie konania o azyle a sú splnené podmienky stanovené v § 51 ods. 1 až 3 zákona o správnom konaní, čo musí posúdiť spolkový úrad.
- 34 ...
- 35 § 51 VwVfG (Obnova konania)
- 36 (1) Orgán na návrh dotknutej osoby rozhodne o zrušení alebo zmene právoplatného správneho aktu:
- 37 1. ak sa skutkové alebo právne okolnosti, na ktorých sa správny akt zakladá, po jeho prijatí zmenili v prospech dotknutej osoby;
- 38 2. ak existujú nové dôkazy, z ktorých by pre dotknutú osobu vyplývalo priaznivejšie rozhodnutie, a
- 39 3. ...
- 40 (2) Návrh je prípustný len vtedy, ak dotknutá osoba bez hrubého zavinenia nemohla uplatniť dôvod na obnovu konania v predchádzajúcom konaní, najmä prostredníctvom opravného prostriedku.
- 41 II. Otázka uvedená vo výroku si vyžaduje objasnenie a je relevantná pre rozhodnutie vo veci samej, pokiaľ ide o žalobkyňu č. 1. Čo sa týka žalobcov č. 2 a 3, spolkový úrad zatiaľ nezisťoval, či títo žalobcovia tiež podali žiadosti o azyl v Belgicku a či tieto žiadosti prípadne boli zamietnuté. Bude potrebné to objasniť vo vnútroštátnom konaní.
- 42 Podľa doterajšieho skutkového stavu a priebehu konania sú splnené podmienky na zamietnutie žiadosti žalobkyne č. 1 o azyl ako neprípustnej, ktoré sú stanovené

v § 71a ods. 1 AsylG (oddiel 1). Na položenú otázku tiež nemožno odpovedať na základe doktríny *acte clair* (oddiel 2). Preto by na základe vnútroštátneho práva bolo potrebné zamietnuť žalobu proti bodu 1 napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o žalobkyňu č. 1. Naopak, ak by bol § 71a ods. 1 AsylG nezlučiteľný s právom Únie a v dôsledku toho by sa nesmel uplatniť, napadnuté rozhodnutie by sa muselo zrušiť, pokiaľ ide o žalobkyňu č. 1. V tomto prípade by spolkový úrad musel *ex offio* preskúmať, či sa žalobkyňi č. 1 má priznať medzinárodná ochrana.

- 43 1. Sú splnené podmienky na zamietnutie žiadosti žalobkyne č. 1 o azyl ako neprípustnej, ktoré sú stanovené v § 29 ods. 1 bode 5 druhej alternatíve a v § 71a ods. 1 AsylG. Uskutočnilo sa neúspešne ukončené konanie o azyle v inom členskom štáte, lebo belgické orgány rozhodnutím z 5. júla 2019 zamietli žiadosť žalobkyne č. 1 o azyl a žalobkyňa č. 1 nepodala proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok. Spolkový úrad tým, že rozhodol, že posúdi žiadosť o azyl, ktorú podali žalobcovia, využil svoje právo prevziať zodpovednosť (článok 17 ods. 1 nariadenia 604/2013); najneskôr tým sa žalovaná stala zodpovednou za uskutočnenie konaní o azyle týkajúcich sa žalobcov.
- 44 Podľa doterajšieho skutkového stavu a priebehu konania nie sú splnené podmienky na uskutočnenie ďalšieho konania o azyle. Najmä skutkový a právny stav sa podstatne nezmenil v prospech žalobkyne č. 1. Pri výklade § 51 ods. 1 bodu 1 VwVfG v súlade s právom Únie je potrebné predpokladať takúto zmenu, ak sa objavili alebo boli predložené nové skutočnosti alebo zistenia, ktoré významne prispievajú k pravdepodobnosti, že žalobkyňi č. 1 sa má priznať medzinárodná ochrana.

Pozri VG Minden (Správny súd Minden), rozsudok z 21. júna 2022, 1 K 2351/20.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, uverejnený v databáze juris, bod 31 a nasl.; VG Köln (Správny súd Kolín nad Rýnom, Nemecko), uznesenie z 3. augusta 2022, 20 L 800/22.A, ECLI:DE:VGK:2022:0803.20L800.22A.00, uverejnené v databáze juris, bod 18 a nasl.

- 45 „Nové“ v zmysle článku 33 ods. 2 písm. d) smernice 2013/32/EÚ sú nielen tie skutočnosti alebo zistenia, ktoré vyšli najavo po právoplatnom ukončení konania týkajúceho sa predchádzajúcej žiadosti o medzinárodnú ochranu, ale aj tie skutočnosti alebo zistenia, ktoré existovali už pred ukončením tohto konania, ale žiadateľ ich vtedy neuviedol.

Pozri rozsudok Súdneho dvora z 9. septembra 2021, C-18/20, ECLI:EU:C:2021:710, bod 44.

- 46 Na nové zistenia a skutočnosti sa však má prihliadnuť len vtedy, ak žiadateľ o azyl bez hrubého zavinenia nemohol tieto skutočnosti alebo zistenia uviesť v prvom konaní alebo v nadväzujúcom súdnom konaní. To vyplýva z výslovného odkazu na § 51 ods. 2 VwVfG, ktorý sa nachádza v § 71 ods. 1 AsylG a ktorým vnútroštátny zákonodarca spôsobom, ktorý je v súlade s právom Únie, využil

mieru voľnej úvahy pri prijímaní právnych predpisov, ktorú mu priznáva článok 40 ods. 4 smernice 2013/32/EÚ.

Pozri VG Düsseldorf (Správny súd Düsseldorf, Nemecko), uznesenie z 24. januára 2022, 1 L 34/22.A, ECLI:DE:VGD:2022:0124.1L34.22A.00, uverejnené v databáze juris, bod 6 a nasl.; VG Minden (Správny súd Minden), rozsudok z 21. júna 2022, 1 K 2351/20.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, uverejnený v databáze juris, bod 34 a nasl.

- 47 § 71 ods. 1 prvá veta AsylG, § 51 ods. 2 VwVfG sú aj inak v súlade s právom Únie. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že § 51 ods. 2 VwVfG („hrubé zavinenie“) sa svojím znením líši od článku 40 ods. 4 smernice 2013/32/EÚ („vlastné zavinenie“). Prvé uvedené ustanovenie zvyhodňuje žiadateľov o azyl, a preto ho z hľadiska práva Únie nemožno spochybnit' (článok 5 smernice 2013/32/EÚ).

Pozri VG Minden (Správny súd Minden), rozsudky z 10. februára 2022, 2 K 41/19.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0210.2K41.19A.00, uverejnený v databáze juris, bod 45 a nasl., a z 21. júna 2022, 1 K 2351/20.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, uverejnený v databáze juris, bod 34 a nasl.

- 48 Na základe vyššie uvedeného žalobkyňa č. 1 nepredložila žiadne nové skutočnosti alebo zistenia, ktoré by viedli k uskutočneniu ďalšieho konania o azyle. Pokiaľ sa na odôvodnenie svojej žiadosti o azyl odvoláva na faktické udalosti pred jej vycestovaním z Pásmo Gazy, nie je zrejmé, z akých dôvodov bez hrubého zavinenia nemohla uviesť tieto okolnosti v rámci konania o azyle uskutočneného v Belgicku alebo v nadväzujúcom súdnom konaní. V súvislosti s odvolávaním sa žalobkyne č. 1 na postavenie žien v Pásme Gazy, tamojšie životné podmienky, schopnosť UNRWA podporovať tamojšie obyvateľstvo, ako aj možnosť návratu do Pásmo Gazy nie je zrejmé, že skutkový stav sa v tomto smere medzičasom zmenil. Pokiaľ ide o uvádzaný rozvod žalobkyne č. 1 s jej manželom (a otcom žalobcov č. 2 a 3), podľa súčasného skutkového stavu a priebehu konania nie je zrejmé, v akom zmysle táto okolnosť podstatne zvyšuje pravdepodobnosť, že žalobkyňi č. 1 treba priznať medzinárodnú ochranu.
- 49 2. Položenú otázku v každom prípade po zverejnení písomných pripomienok Komisie v konaní vo veci C-8/20 (už) nemožno zodpovedať na základe doktríny *acte clair*.

Pozri v tomto zmysle OVG NRW (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Severné Porýnie-Vestfálsko, Nemecko), uznesenia z 9. decembra 2021, 17 B 1728/21.A, ECLI:DE:OVGNRW:2021:1209.17B1728.21A.00, uverejnené v databáze juris, bod 6, a z 31. marca 2022, 1 B 375/22.A, ECLI:DE:OVGNRW:2022:0331.1B375.22A.00, uverejnené v databáze juris, bod 7 a nasl.; Niedersächsisches OVG (Vyšší správny súd spolkovej

krajiny Dolné Sasko, Nemecko), uznesenie z 22. júna 2022, 8 MC 74/22, ECLI:DE:OVGNI:2022:0622.8MC74.22.00, uverejnené v databáze juris, bod 9; odlišne OVG Bremen (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Brémy, Nemecko), rozsudok z 3. novembra 2020, 1 LB 28/20, ECLI:DE:OVGHB:2020:1103.1LB28.20.00, uverejnený v databáze juris, bod 45 a nasl.; Niedersächsisches OVG (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Dolné Sasko), uznesenie z 28. decembra 2022, 11 LA 280/21, ECLI:DE:OVGNI:2022:1228.11LA280.21.00, uverejnené v databáze juris, bod 53.

- 50 Vo vyššie uvedenom konaní Komisia zastávala názor, že právo Únie bráni uplatňovaniu pojmu následná žiadosť naprieč viacerými členskými štátmi. Svoj názor odôvodnila v podstate tak, že uplatňovanie tohto pojmu naprieč viacerými členskými štátmi znamená určitú mieru vzájomného uznávania negatívnych rozhodnutí o azyle, a také uznávanie v súčasných azylových predpisoch Únie v zásade nie je stanovené. Podľa Komisie mnoho okolností svedčí v prospech predpokladu, že o takom kroku smerom k vzájomnému uznávaniu by musel normotvorca Únie výslovne a dostatočne jasne rozhodnúť, najmä ak sú dôsledky klasifikácie žiadosti ako následnej žiadosti pre žiadateľa o azyl značné.

Pozri písomné pripomienky z 20. mája 2020, bod 34 a nasl., dostupné na https://ec.europa.eu/dgs/legal_service/submissions/c2020-8-obs_de.pdf.

- 51 O *acte clair* ide vtedy, keď je správne uplatnenie práva Únie také jasné, že neponecháva miesto pre žiadne primerané pochybnosti o tom, ako sa má rozhodnúť o položenej otázke.

Pozri rozsudky Súdneho dvora zo 6. októbra 1982, 283/81, ECLI:EU:1982:335, bod 16, a zo 6. októbra 2021, C-561/19, ECLI:EU:C:2021:799, bod 33, ako aj bod 39 a nasl.

- 52 Tieto podmienky v prejednávanej veci nie sú splnené. Stanoviská Komisie týkajúce sa výkladu práva Únie majú v dôsledku jej postavenia „strážkyne Zmlúv“, ktorej prináleží okrem iného dohliadať na dodržiavanie práva Únie členskými štátmi (pozri okrem iného článok 258 ZFEÚ), veľký význam. Argumentáciu Komisie navyše – bez ohľadu na to, či sa použije z vecného hľadiska – nemožno zjavne odmietnuť. Argumentáciu Komisie napokon nevyvracajú ani úvahy generálneho advokáta.

Pozri však v tomto zmysle Niedersächsisches OVG (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Dolné Sasko), uznesenie z 28. decembra 2022, 11 LA 280/21, ECLI:DE:OVGNI:2022:1228.11 LA 280.21.00, uverejnené v databáze juris, bod 54.

- 53 Táto argumentácia nerešpektuje postavenie generálneho advokáta. Jeho úlohou ako „poradcu“ Súdneho dvora je predkladať odôvodnené návrhy (článok 252 druhý odsek ZFEÚ); konečné rozhodnutie o výklade práva Únie prináleží len Súdnemu dvoru (článok 267 ZFEÚ).

- 54 III. Vnútroštátny súd sa vyjadruje k položenej otázke takto:
- 55 Vnútroštátny súd v súlade s návrhmi, ktoré predniesol generálny advokát Saugmandsgaard Øe 18. marca 2021 vo veci C-8/20 (ECLI:EU:C:2021:221), navrhuje odpovedať na túto otázku tak, že článok 33 ods. 2 písm. d) smernice 2013/32/EÚ v spojení s článkom 2 písm. q) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že **nebráni** právnej úprave členského štátu, podľa ktorej sa má žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná v tomto členskom štáte zamietnuť ako neprípustná, ak žiadosť o medzinárodnú ochranu, ktorá bola predtým podaná v inom členskom štáte, tento iný členský štát právoplatne zamietol ako nedôvodnú. Tento právny názor zodpovedá aj do veľkej miery jednomyselnej vnútroštátnej judikatúre **pred** zverejnením stanoviska Európskej komisie.

Pozri napr. Sächsisches OVG (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Sasko, Nemecko), uznesenie z 27. júla 2020, 5 A 638/19.A, ECLI:DE:OVGSN:2020:0727.5A638.19.A.00, uverejnené v databáze juris, bod 12 a nasl.; OVG Berlin-Brandenburg (Vyšší správny súd spolkových krajín Berlín a Brandenbursko), uznesenie z 22. októbra 2018, OVG 12 N 70.17, ECLI:DE:OVGBEBB:2018:1022.OVG12N70.17.00, uverejnené v databáze juris, bod 7; VG Minden (Správny súd Minden), rozsudok z 9. decembra 2019, 10 K 995/18.A, ECLI:DE:VGMI:2019:1209.10K995.18A.00, uverejnený v databáze juris, bod 34 a nasl.; VG Cottbus (Správny súd Cottbus, Nemecko), rozsudok zo 14. mája 2020, 8 K 1895/18.A, ECLI:DE:VGCOTTB:2020:0514.8K1895.18.A.00, uverejnený v databáze juris, bod 21; pozri však tiež BVerwG (Spolkový správny súd), rozsudok zo 14. decembra 2016, 1 C 4.16, BVerwGE 157, 18, bod 26 (táto otázka zostala otvorená).

- 56 Pokiaľ ide o ďalšie odôvodnenie, vnútroštátny súd sa v celom rozsahu odvoláva na úvahy uvedené v návrhoch, ktoré predniesol generálny advokát Saugmandsgaard Øe 18. marca 2021 vo veci C-8/20 (body 49 až 86), najmä na úvahy týkajúce sa znenia článku 2 písm. q) smernice 2013/32/EÚ (bod 75), ako aj úvahy týkajúce sa zabránenia sekundárnym pohybom (bod 77 a nasl.). Vnútroštátny súd na doplnenie poukazuje na to, že článok 40 ods. 1 smernice 2013/32/EÚ nevedie k inému výsledku. Pojem následná žiadosť použitý v tomto ustanovení, ktorý vyžaduje, aby sa „v tom istom členskom štáte“ urobili ďalšie vyhlásenia alebo podala následná žiadosť, obsahuje na základe definície pojmu „následná žiadosť“ uvedenej v článku 2 písm. q) smernice 2013/32/EÚ tak ako článok 41 ods. 1 písm. b) smernice 2013/32/EÚ osobitnú právnu úpravu týkajúcu sa podkategórie následných žiadostí, konkrétne následných žiadostí podaných v tom istom členskom štáte.

Pozri Sächsisches OVG (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Sasko, Nemecko), uznesenie z 27. júla 2020, 5 A 638/19.A, ECLI:DE:OVGSN:2020:0727.5A638.19.A.00, uverejnené v databáze juris, bod 18 a nasl.; VG Minden (Správny súd Minden), uznesenie z 31. júla

2017, 10 L 109/17.A, ECLI:DE:VGMI:2017:0731.10L109.17A.00, uverejnené v databáze juris, bod 22 a nasl.

- 57 Navyše treba poukázať na to, že Súdny dvor v súvislosti s článkom 25 smernice Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 (Ú. v. EÚ L 326, 2005, s. 13, tzv. smernica o konaní I, ďalej len „smernica 2005/85/ES“) už uznal, že pojem následná žiadosť sa uplatňuje naprieč viacerými členskými štátmi.

Pozri rozsudok Súdneho dvora zo 6. júna 2013, C-648/11, ECLI:EU:C:2013:367, bod 63 a nasl.

- 58 V spomenutom rozsudku sa uvádza (zvyraznil vnútroštátny súd):

„63. Okrem toho z takéhoto výkladu... nevyplýva, že by maloletá osoba bez sprievodu, ktorej žiadosť o azyl bola z **vecného hľadiska zamietnutá** v prvom členskom štáte, mohla ďalej nútiť iný členský štát k preskúmaniu žiadosti o azyl.

64. Z článku 25 smernice 2005/85 totiž vyplýva, že okrem prípadov, v ktorých sa žiadosť neskúma podľa nariadenia č. 343/2003, sa od členských štátov nevyžaduje, aby overovali, či žiadateľ má postavenie utečenca, ak sa žiadosť považuje za neprípustnú najmä z dôvodu, že žiadateľ o azyl podal po **konečnom rozhodnutí** identickú žiadosť.“

- 59 Tieto konštatovania sa týkajú článku 25 ods. 2 písm. f) smernice 2005/85/ES, ktorý predchádzal článku 33 ods. 2 písm. d) smernice 2013/32/EÚ.

- 60 Napokon treba poukázať ešte na posúdenie, ktoré uviedol generálny advokát Bot a podľa ktorého sa „členské štáty zhodujú na uznávaní rozhodnutí o azyle vydaných inými členskými štátmi v prípade, keď sú tieto rozhodnutia negatívne“.

Pozri návrhy z 13. júna 2018 vo veci C-213/17, ECLI:EU:C:2018:434, bod 107.

- 61 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že zmena sekundárnych azylových predpisov, o ktorú sa usiluje Komisia

– pozri článok 42 ods. 1 návrhu nariadenia, ktorým sa stanovuje spoločné konanie o medzinárodnej ochrane v Únii a zrušuje smernica 2013/32/EÚ [COM(2016)467 final], z 13. júla 2016 –,

- 62 slúži len na objasnenie. Uplatňovanie pojmu následná žiadosť naprieč viacerými členskými štátmi je prípustné už podľa predpisov Únie, ktoré platia v súčasnosti.

- 63 IV. Na základe toho, že v konaní v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky na rozhodnutie formou uznesenia stanovené v článku 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ani podmienky na uskutočnenie skráteného konania stanovené v článku 105 rokovacieho poriadku, vnútroštátny súd navrhuje, aby predseda

Súdneho dvora rozhodol, že táto vec bude podľa článku 53 ods. 3 rokovacieho poriadku prejednaná prednostne. Vnútroštátny súd navyše žiada, aby Súdny dvor preskúmal, či možno upustiť od jednotlivých procesných úkonov, najmä od pojednávania (článok 76 ods. 2 rokovacieho poriadku), ako aj od predloženia návrhov (článok 20 ods. 5 Štatútu Súdneho dvora).

- 64 Podľa názoru vnútroštátneho súdu existujú osobitné okolnosti, ktoré odôvodňujú prednostné prejednanie veci: Položená prejudiciálna otázka sa týka jednej zo základných otázok spoločného európskeho azylového systému, konkrétne uplatňovania pojmu následná žiadosť naprieč viacerými členskými štátmi, a teda nepriamo vzájomného uznávania (zamietavých) rozhodnutí iných členských štátov o žiadostiach o azyl. Položená otázka sa týka prinajmenšom v Nemecku značného počtu konaní o azyle. V roku 2020 bolo v Nemecku zamietnutých 4110 druhých žiadostí ako neprípustných a v roku 2021 bolo v Nemecku zamietnutých 3166 druhých žiadostí ako neprípustných.
- 65 Okrem toho treba vziať do úvahy, že mnohé nemecké sudy po zverejnení stanoviska Komisie v druhom polroku 2020 v konaniach, v ktorých spolkový úrad zamietol žiadosť o azyl ako neprípustnú na základe § 29 ods. 1 bodu 5 druhej alternatívy a § 71a ods. 1 AsylG, rozhodli, že žaloby majú odkladný účinok, a prerušili konania o žalobách až do vydania rozhodnutia Súdneho dvora.

Pozri napr. OVG NRW (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Severné Porýnie-Vestfálsko), uznesenia z 9. decembra 2021, 17 B 1728/21.A, ECLI:DE:OVGNRW:2021:1209.17B1728.21A.00, z 31. marca 2022, 1 B 375/22.A, ECLI:DE:OVGNRW:2022:0331.1B375.22A.00, a z 10. januára 2023, 19 B 1030/22.A-, ECLI:DE:OVGNRW:2023:0110.19B1030.22A.00; Niedersächsisches OVG (Vyšší správny súd spolkovej krajiny Dolné Sasko), uznesenie z 22. júna 2022, 8 MC 74/22, ECLI:DE:OVGNI:2022:0622.8MC74.22.00; VG Minden (Správny súd Minden), uznesenie z 31. augusta 2021, 1 L 547/21. A, ECLI:DE:VGMI:2021:0831.1L547.21A.00; VG Wiesbaden (Správny súd Wiesbaden, Nemecko), uznesenie zo 16. marca 2022, 1L 226/22.WI.A, ECLI:DE:VGWIESB:2022:0316.1L226.22.WI.A.00.

- 66 Keďže Súdny dvor položenú otázku – ako už bolo uvedené – tak v konaní vo veci C-8/20, ako aj v konaní vo veci C-497/21 nechal otvorenú, už viac ako dva roky sa čaká na objasnenie tejto otázky, ktorá je dôležitá pre vnútroštátnu azylovú prax. Tým sa stále oddaľuje konečné rozhodnutie o mnohých žiadostiach o azyl. To by mohlo byť sotva zlučiteľné so základným cieľom smernice 2013/32/EÚ, aby sa o žiadostiach o azyl rozhodlo čo najskôr (pozri článok 31 smernice 2013/32/EÚ, ako aj odôvodnenie 18 tejto smernice).
- 67 Návrh na preskúmanie upustenia od jednotlivých procesných úkonov je odôvodnený takto: Položená prejudiciálna otázka už bola – ako už bolo uvedené – predmetom konania vo veci C-8/20 a konania vo veci C-497/21. V konaní vo veci C-8/20 na túto otázku poukázala Komisia v písomných pripomienkach z 20. mája

2020 (bod 23 a nasl.) a v konaní vo veci C-497/21 na ňu poukázal vnútroštátny súd.

Pozri VG Schleswig (Správny súd spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko), návrh na začatie prejudiciálneho konania zo 16. augusta 2021, 9 A 178/21, ECLI:DE:VGSH:2021:0816.9A178.21.00, prvá otázka.

- 68 Generálny advokát sa – ako už bolo uvedené – v návrhoch, ktoré predniesol v konaní vo veci C-8/20, už podrobne vyjadril k položenej otázke (body 49 až 86). Vnútroštátnemu súdu nie sú známe nové, dosiaľ nezohľadnené aspekty týkajúce sa tejto otázky. Je možné, že aj z tohto dôvodu sa v konaní vo veci C-497/21, ako aj v konaní vo veci C-364/22, ktoré tiež nadväzuje na návrhy, ktoré predniesol generálny advokát v konaní vo veci C-8/20, upustilo od nariadenia pojednávania a (opätovného) predloženia návrhov generálneho advokáta.

[omissis] **[mená sudcov, ktorí sa podieľali na prijímaní rozhodnutia]**

[omissis]

[omissis] [overovacia doložka]